



**Folketingets Social-,  
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22  
1060 København K  
Telefon 33 92 93 00  
sm@sm.dk  
www.socialministeriet.dk

**Sagsnr.**  
2019 - 1238

**Doknr.**  
678507

**Dato**  
18-03-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 26. februar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 346 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marianne Jelved (RV).

**Spørgsmål nr. 346:**

"Vil ministeren kommentere henvendelsen af 22/2-19 fra L.R.S., jf. SOU alm. del – bilag 170 (internt bilag), vedr. en kørestolsbrugers manglende bevægelsesfrihed fra sit 18. år, og herunder give sin forklaring på den manglende retfærdighed i lovgivningen for kørestolsbrugeren?"

**Svar:**

Jeg kan godt forstå den frustration, som man kan opleve, når det ikke er muligt at medtage sine hjælpere til udlandet. Særligt når man, som den omtalte person i bilaget, bor tæt på landegrænsen. Jeg kan også godt forstå, at det kan virke uretfærdigt, at man, når man får hjælp efter servicelovens § 95 om konstant tilskud til ansættelse af hjælpere, ikke kan tage sine hjælpere med til udlandet, mens personer, der får hjælp efter servicelovens § 96 om BPA, godt kan.

Der er imidlertid tale om to forskellige ordninger, hvor servicelovens § 95 netop er kendetegnet ved, at den træder i stedet for hjemmehjælp, som efter sit formål leveres i borgerens hjem, og derfor kan den ikke medtages til udlandet.

For yderligere beskrivelse af forskellene på de to ordninger henviser jeg herudover i det hele til mit svar af den 6. februar 2019 på alm. del spm. nr. 238 (SOU).

Med venlig hilsen  
**Mai Mercado**

**Bilag:**

Bilag 1. Svar på SOU alm. del spm. 238 af den 06.02.2019.